

Katajaiset

Suomi Seura Katajaiset

Seuralehti

2017 /1 Västerås

Katajaiset tidningen är skriven på finska. De viktigaste information finns även på svenska på Finska Föreningen Katajaiset hemsida.

www.katajaiset.se .

Löpande information och senaste nytt finns på fb-sidan "Finska Föreningen Katajaiset"

Katajaiset lehti kertoo tapahtumista Suomituvalla.

Lehti kertoo seuran kokoonpanosta ja jaostojen informaatiota.

Lehti kertoo tulevaisuudesta ja julkaisee ajankohtaisen allakan.

Lehti esittelee tärkeän katajaisen henkilön.

ILOISTA PÄÄSIÄISTÄ JA MAISTUVAA MÄMMIÄ

Sivu 2 Pääkirjoitus, Tietoa

Sivu 3-4 Joulunaika

Sivu 5 Tapahtumia

Sivu 6 Ukki ja Minä

Sivu 7 Jaostot, Tulevaa toimintaa

Sivu 8 Katajainen kansa esittelyssä

Tämän lehden löytää RSKL:n sivulta. <http://word.rskl.se/ruotsinsuomalaisia-piiri-ja-seuralehtia/>

RSKL lehti jaetaan suomalaisille Ruotsissa. Siinä on Katajaisilla puoli sivua omaan käyttöön.

Myös Katajaisten omalta kotisivulta tämän lehden löydät. <http://www.katajaiset.se>

Katajaisten sivulta löydät myös vanhat lehdet sekä paljon tietoa seuran toiminnoista.

Hyvä uusi vuosi

Tämä lehti julkaistaan sen verran harvaksen, että elämä on yhtä juhlaa. Edellinen numero käsitti joulun valmistelua ja nyt jo suunnitellaan pääsiäistä. Seuraavaa numeroa lukiessa olemme jo juhannuksen ovella. Joulukuoli sen verran ovela, että juhlisti, syötätti ja seurustelutti yli keskitason. Katajaisilla oli neljä Joulutapaamista ja viisikin Itesenäisyys mukaan lukien. Sitten pari pientä joulua ja Suurena Jouluna availimme paketteja koko perheen voimin.

Vanha vuosi pantiin arkistoon ja upouusi vuosi aukaistiin. Sitäkin on jo ehditty kuluttaa pari kuukautta ja siinä samalla itse viisastuttu. Niinhän se sanonta kuuluu, että ihminen viisastuu iän mukana. Kokemukset lisääntyvät päivittäin. Mutta opi toistenkin virheistä, sillä et elä tarpeeksi kauan tehdäksesi ne kaikki itse.

Tämä vuosi onkin juhlaa täynnä. Suomi täyttää 100 vuotta ja on länsi Euroopan nuorin sekä itä Euroopan vanhin? Minä menin naimisiin Sofiani kanssa 50 vuotta sitten, joten siitäkin seuraa juhla. Huh huh! Loppuvuodesta rikon tuhannen luetun kirjan rajan, joka alkoi eläkelle alettua 10v sitten. Oo mai kaat (kuten amerikansuomalainen sanoo). RSKL viettää 60v juhlaa monella tavalla monessa paikassa pitkin vuotta.

Katajaisilla laajenee tiistain lounastapahtuma luennoilla. Joskus tulee tiedotusta meidän elämään. Joskus kerromme itse omista kokemuksistamme. Aina kuitenkin kävelemme pienen lenkin ensin, tai kirkkaisemme pienet karaokset? Mutta nyt munia maalaamaan, vastapainona vaimon posliinin maalaukseen. OBS! Kaikki jutut ovat minun kirjoittamia, jos alla ei ole nimeä.

Toivo Hoffrén

Tietoa

Ilmoita konttoriin **e-postisi** lähettämällä pieni tervehdys, kontoret.katajaiset@telia.com niin saat Katajaisten tiedot tuoreena. Muista myös tarkistaa uutisia kotisivulta www.katajaiset.se Sieltä löytyy myös tämä lehti.

Konttori

Riitta Vallius

070-6305185

kontoret.katajaiset@telia.com

Aukioloajat

Tiistai – Perjantai 10.00 – 14.00

Perjantai – Lauantai

Tiistaisin lounas ja usein ohjelmaa klo 12.00

Varattuja saunavuoroja klo 14.00-18.00

Reportteri:

Toivo Hoffrén

073-0302712

toivo@toivohoffren.com

Kaikki jäsenet ovat tervetulleita täyttämään lehteä kirjoituksin ja kuvin.

Jos haluat reportterin johonkin tilaisuuteen, niin kysely vaan päälle ja juttua tulee lehteen.

Tervetuloa!

Tule sinäkin viihtymään Katajaisten Suomituvalla, mikä sijaitsee luonnonkauniilla Norra Löveddenilla. Sieltä voit löytää monenlaisia toimintoja, maanmiestesesi seurassa. Voit sauna tai ehkä vain muuten rentoutua. Kesäisin on uimarantamme hyvin suosittu. Syntymäpäivät, häät tai muun juhlasii voit viettää tiloissamme. Tottuneet emäntämme auttavat kaikissa käytännön järjestelyissä ja tarjoilussa.

Seuran taloudellinen tilanne on hyvä ja toiminnot tulevat jatkumaan entistä vilkkaampina tulevana vuonna.

Löydä perille: GPS osoite Suomituvalla: Johannisberg 13, 72591 Västerås

Menneen Joulun muistoja

Marraskuun viimeisenä perjantaina saimme ensikosketuksen Jouluun. Näppärien kuukauden tapahtumassa oli tarjolla sekä Joululauluja että -puuroa. Yhteislaulu raikui ja esiintyjäkin riitti.

Laulua; Esko ja Marita Pakarinen

Musiikkia; Reijo Poikela ja Samuli Halonen Norlin

Musiikkia; Kirsti ja Jorma Kimari

Lounas: Riisipuuro, kinkkuvoileipä ja kahvi ym.

Joulukuun kolmas Suomitupa täyttyi kansasta ääriään myöten, kun Joulumyyjäiset houkutteli kaikenlaisilla herkuilla ja joululahja tuotteilla.

Pullat, kaakut, joulutortut, karjalanpiirakat, laatikot ja leivät mennä hurahtivat kädenkäänteessä. Janssonin kiusaus maistui myyjäisvieraille. Myyntipöytien tuotteet, pipot, sukat, puutyöt, Cdeet, koristeet ja muut helyt täyttivät autojen peräkontit.

Suomen 99:s Itsenäisyyspäivän Juhla

6. joulukuuta aloitimme juhlan lounaalla ja sen jälkeen seurasi monenlaista ohjelmaa Itsenäisyyttä kunnioittaen. Lähes sata Suomea kunnioittavaa Katajaisten jäsentä kokoontui yhteiseen juhlaan.

Teuvo Nevala luki presidentti Sauli Niinistön tervehdyksen ulkosuomalaisille.

Mieskuoro ”Aikapojat” aloitti ohjelman laulamalla tilaisuuteen sopivia lauluja.

Airi Korhonen lausui oman runon päivän kunniaksi ja sai kansan naamat totisiksi.

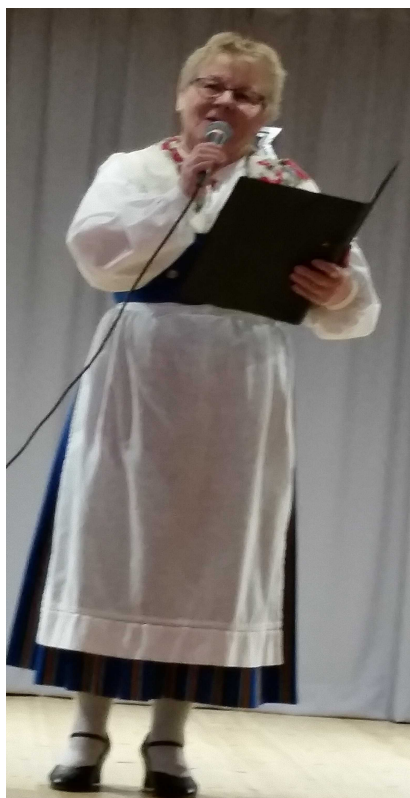
Samuli Halonen-Norlin piti Itsenäisyyspäivän puheen. Alku oli mielenkiintoista historiaa.

Mieskuoro ”Aikapojat” esiintyi ja lopuksi koko kansa lauloi Oi Maamme...

Seppo Vanhala lauloi ja Samuli Halonen-Norlin säesti. Sepon laulu miellyttää vieläkin kuulijan korvaa, vaikka hänellä onkin ikää jo 79 vuotta. Hän tuli Ruotsiin vuonna 1954. Nuoren miehen laulu kantautui kavereiden korviin ja he yllyttivät Seppoa laulamaan orkesterissa.

Siitä alkoi Seppo Vanhalan laulu-ura. Jos urasta voi puhua, koska hän ei ole ollut ammattilainen, vaan on laulanut ”työpäivän päälle”. Monet oli ne viikonloput kun auto odotti Mimerin portilla töiden loppumista ja laulajan nousemista orkesterin kyytiin. Viikonloppu vierähti Motalassa, Eskilstunassa, Tukholmassa tai jossain muussa suomalaisten suosimassa tanssipaikassa. Keikkoja käytiin kaksi, joskus kolmekin, viikonloppuisin. Sitten vähän uuden harjoitusta ja maanantaina taas töihin Mimerin portin taa. Ensi vuonna laulaja täyttää 80v, mutta laulut raikuvat vieläkin yhtä selvinä, kuin nuoruusvuosina.

Senioritanssijat esittivät uuden ohjelmansa ja näyttivät miltä se näyttää livenä.

Airi Korhonen

Seppo Vanhala

Samuli Halonen-Norlin

Katajaisten jäsenten Joulujuhla

Joulujuhlaa vietimme Katajaisten jäsenten kesken muutamaa päivää ennen Luciaa. Hauskaa ja monipuolista ohjelmaa järjestivät eri jaostot. Laulua ja joulumieltä riitti rattoisassa saurassa. Kaiken kukkurana aito suomalainen vanhan hyvän ajan Jouluruoka. Lanttu-, maksa- ja porkkanalaatikot. Graavilohet, sillit ja salaatit. Karjalanpaistit, kinkut ja leivät. Aaah nam nam. Katajaisten jäsenet auttavat toinen toistaan. Tänään järjestän minä sinulle ja huomenna järjestät sinä minulle.

Juhlat alkoivat klo 8 aamulla, keittiössä

Juhlat päättyivät klo 22 illalla, keittiössä

Joulupuu on rakenteilla, teatteriesitys

Lautaset täyttyivät piripintaan Jouluruuasta

Näin Joulujuhla sujui: Vanhat miehet Simonin johdolla marssivat esiintymislavalle ja lauloivat Lucia lauluja. Reijo Poikela säesti koko kansan yhteisiä joululauluja. Teuvo tervehti ja toivotti Hyvää Joulua sekä kiitteli juhlan järjestäjiä, varsinkin keittiön ahertajia. Simon Scott lauloi joulunajan varpusesta ja Sylviasta. Senioritanssijat (Supikkaat?) esittivät upouusia tansseja. Riitta, Pauliina, Eija ja Hannele lauloivat yhdessä ja erikseen Joulun sanomaa. Airi lauloi, lausui ja taas lauloi yleisön iloksi juhlaan sopivaa aineistoaan. Teatteriesitys ”Joulupuu on rakenteilla” nostatti suupieliä vielä entistä ylemmäksi. Ruoka, tuoliarpa, kahvi ja arpajaiset saivat katajaisen kansan röyhkäisemään kylläisine vatsoineen.

Joulupolku on se jokavuotinen tapahtuma, joka kerää nuoremman kansan Suomituvalla. 18 joulukuuta Joulupukki huuhasi yllätyksineen ulkona ja sisällä, metsässä ja nurmella. Tanssimme ja lauloimme sekä suomeksi että ruotsiksi. Seura tarjosi lapsille puuron, kinkkuvoileivän, piparin ja mehua.

Kuvassa ahkera järjestelytoimikunta

FinnKirja

Tammikuun viimeisenä päivänä Finnkirjan puheenjohtaja Jorma Keskitalo esitteli ruotsinsuomalaisten kirjoittamia kirjoja ja myi niitä. Hän asuu Enköpingissä, mutta työpaikka on Tukholmassa. Hänenkin työ on verovapaata, koska siitä ei saa palkkaa.

Itse hän on kirjoittanut kolme kirjaa, joista kuvastuu hänen kymmenvuotinen kausi kiusauksen uhrina.

Jorma kehoitti suomalaisia Ruotsissa osallistumaan kevään Novellikilpailuun. Birger Winsa ottaa vastaan juttusi.

Jorma Keskitalo pirjapinkkoineen

Ulkona oli jo keväinen auringon paiste ja keskipäivän säteet sulattivat vähäisetkin lumet vedeksi Suomituvan rannassa, kun juristi Tuula Vauhkonen poseerasi kuvattavana.

Juridiikkaa

7/2 oli tiistaiohjelmassa juridiikkaa. Sitä melle luennoi juristi Tuula Vauhkonen. Meitä istui 40 henkeä tärkeitä tietoja opiskelemaan. Vaikka aluksi söimmekin tukevan lounaan, lanttu- ja porkkanalaatikolla höystettynä, niin kaikki pysyivät hereillä mielenkiintoisen esityksen aikana.

Tuula muuti Suomesta 13 vuotiaana Fagerstaan ja jatkoi siellä kansakoulun loppuun. Västeråsissa hän alkoi Rudbeckianska gymnaasien sosiaalilinjalla, mutta keskeytti koulunkäynnin ja alkoi töihin sekä perusti perheen. Södertäljen LM Ericsonilla Tuula työskenteli juottajana.

Kutsumustyötä tavoitellessaan hän meni komvuxin kautta Tukholman yliopistoon lukemaan juridiikkaa. Vuonna 1992 Tuula Vauhkonen suoritti juristin tutkinnon. Nyt hän on lopettanut varsinaisen työn, mutta auttaa vieläkin mielellään meitä suomalaisia lakiasioissa.

Vapaa-ajan harrastuksista päällimmäisinä ovat karaoke ja sukkien virkkaus.

Perheoikeuden tiedoitustilaisuus sai kuulijat valveille. Avo- ja avioliitto. Avioliitossa kummallakin on omansa, yhteistä se mikä on yhdessä hankittu. Avioliitossa puoliset vastaavat omistaan, muuten yhteistä, jos ei ole eri sopimusta. (se on niin monimutkaista, että monesti tarvitaan juristia) Testamentilla voi jakaa omaisuuttaan, muuten perintökaaren mukaan.

1) lapset 2) lastenlapset 3) vanhemmat 4) ukki mummo setä tati eno 5) allmänna arvsfond.

tuula31@gmail.com tai puh. 070-5756423

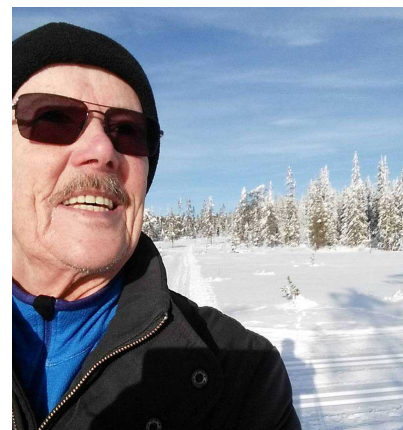
Sälen

Talvi ja hiihto kuuluvat yhteen täällä Pohjolassa. Minäkin liippasin hyvin levänneet sukseni latukuntoon.

Meitä kerääntyi autoon neljä kokenutta mieshiihtäjää kimpsuineen ja kampsuineen. Vähän ennen Säleniä pysähdyimme lounaalle ja samalla tutustuimme Sixten Järnbergin museoon, joka löytyi alakerrasta.

Iltapäivän saunalenkin jälkeen aloin Hans-Erikin kanssa valmistamaan illallista. Mingel, eturuoka, pääruoka ja jälkiruuaksi jäätelöä kokonaisilla lakoilla (hilla) koristeltuna. Siinä se ilta menikin aivan itsestään vanhoja suunnistuskilpailuja muistellessa. Muutaman kerran olimme juosseet kaikki neljä samassa viestijoukkueessa ja siitäkös selostusta riitti.

Aamulla taas ladulle ja saunaan. Nyt olivat illallismestarit Tommi ja Lars. Kolmantena päivänä minä muistin kamerahommat hiihtolenkillä. Aurinko paistoi joka päivä, ladut olivat parhaat mahdolliset, suksat liukuivat helposti, vain ylämäet hankaloittivat etenemistä. Pelkästään ladulle seisautuminen ja luonnon ihmeellisyys on matkan arvoinen. Iltapäivän lenkiksi kävelimme kirkkoon iltapäiväkahville. Kotona nousin vaa-alle ja huomasin lihaksien kasvaneen puoli kiloa. Hiihto on hauskaa vanhallekin.

*Toivo talvisessa maisemassa
Sälenin tunturissa liukkaana ladun
varressa*

Ukki ja minä

Alussa

Ukki oli vanha jo minun syntyessä. Myöhemmin havaitsin, että hän on pappaakin vanhempi. Oikeastaan vain minä olin nuori. Olinhan juuri syntynyt.

Mummokin oli vanha eikä osannut silti kunnolla puhua. Hän lässytti kuin oppimaton.

– Tui tui, pläpläplää, hyssynkyssyn, hiihii, mummonsoma. Mummon sanaston minä opin aika nopeasti ja tiesin milloin hän oli lähellä.

Ukin sanasto oli paljon vaikeampi, enkä oppinut sitä ensimmäisenä vuotena.

– Mitäs Ukin kalakaverille kuuluu, joko kohta lähetään hauenvonkaleita nostamaan, kasvatahan hauksia veneen soutuon, myö miehet mennään kohta hirvijahtiin.

Pappa ei paljon puhunut minun kanssa, koska hänellä oli aina kiire.

Mamma tyrkkäsi tissin suuhuni, jos vain aloin keskustella hänen kanssaan lasten kielellä. Pikku hiljaa sain hänet ymmärtämään, että jos kitisen vain vähän, silloin haluan ruokaa ja jos kirkaisen kovempaa, silloin ovat paskat housussa.

Tällaista keskustelua jatkui vuoden verran, ennen kuin minulta alettiin vaatia enempi vanhempien ihmisten sanoja. Aloin sanoa mamma, mummo, pappa ja ukki, vaikka ei niistä mitään hyötyä ollut. Jos halusin huomiota osakseni, niin aloin vain vääntää itkua, kunnes joku tuli apuun. Useimmiten halusin vaan jonkun luokseni, koska tunsin itseni yksinäiseksi.

Ryörimällä matkan teko oli aika vaivalloista. Polvet siinä kärsivät, eikä näkyväisyyskään ollut hyvä, kun silmät olivat lattiaa kohden. Niinpä nousin jaloilleni ja laahustin tuolien, pöytien ja kaappien tukemana. Tietenkin sattui vahinkoja, kun pöytäliinat valuivat lattialle, taikka kukkapurkit tippuivat. Tämä ei ollut naisten mieleen, mutta ukki tuli apuun kertoen, että se on sellaista, kun mieheksi varttuu.

Kalassa

Ukki kertoi usein omista metsästys ja kalastus reissuistaan. Minäkin aloin kättää mukaan. Olin kuitenkin jo lähes nelivuotias, ennen kuin ukki otti mukaan veneeseen. Aluksi minun oli istuttava veneen pohjalla, kun ukki tarkisti katiskat kaislikon reunasta. Heinäkuun lopulla ukki otti kaksi pohjaonkea mukaan ja sanoi, että nyt me miehet ongitaan ahvenia. Keräsimme purkkiin matoja ja minä juoksin intoa täynnä kumikengät lonksuen veneelle. Ukki nosti minut veneeseen, ojensi matopurkin ja onget minulle ja käski istumaan keskilankulle. Katselin ukin naamaa, kun hän souti verkkaisin vedoin kaislikon läpi. Mitenhän vanha tuo ukki mahtaa olla, ajattelin. Varmaan hän on montakymmentä vuotta. On siinä iässä ehtinyt onkia monet ahvenet ja hirvet kaataa. Samassa havahduin, kun ukki heitti ison kiven veteen.

Vene pysähtyi ja ukki alkoi pujotella matoa koukkuun. Me pitelimme onkiamme veneen reunalla. Näin, että ukki kohotti vapaansa silloin tällöin ja minäkin aloin tehdä samoin. Hän oli jo saanut monta kalaa ennen kuin minä sain elämäni ensimmäisen kalan. Puhua pälpätin, nauroin ja huusin ilosta. Ukkikin päästi röhönaurun ja laitto uuden madon. Innostuin niin, että en tirpanut istua paikallani, vaan nousin kuikkimaan reunan yli kaloja.

Ukki oli huomannut, kun pulahdin laidan yli veteen. Hän haroi vettä ja yritti nähdä veden läpi, mutta poikaa ei näkynyt missään. Sitten hän näki kumikengän veneen toisella puolen ja tempaisi sen ylös hätäpäissään. Poika roikkui kengässä. Naamat heillä oli samalla tasolla, vaikkakin ylösalaisin toisiinsa verrattuna. Poika alkoi yskiä ja vettä valui suusta. Ukki ihmetteli, että taisi saada yskän kesälämpimässä vedessä. Hän laski pienokaisensa veneen pohjalle.

Ei siellä näkynyt yhtään ahventa. Sen kuultuaan ukki alkoi taas nauraa, niin että vene tärisi. Sen jälkeen meille ostettiin pelastusliivit. Ukki piti sitä vain talvella pilkillä, sillä hän tykkäsi, että se on liian kuuma kesällä.

Katajaisten toimivat jaostot ja kerhot, sekä niiden yhteyshenkilöt ja toimintapaikka.

MAANANTAI	kl 12:00	Tuppijaosto	Raimo Nyman	Suomitupa
	kl 18:00	Paritanssikurssi	Soini Salmela/ Raija Pesonen	Suomitupa
TIISTAI	kl 10:30	Boule	Riitta Vallius	Suomitupa
	kl 12:00	Ruoanlaitto	Liisa Välvä	Suomitupa
	kl 14:00	Eläkeläisjaoston	Teatteri Liisa Välvä	Suomitupa
	kl 17:30	Mieskuoro	Anne Blomgren	Suomitupa
KESKIVIIKKO	kl 10:00	Tietokonekurssi	Juhani Nevala	Suomitupa
	kl 15:30	Askartelukerho	Pauliina Mäkinen	Suomitupa
	kl 18:00	Karaokelaajat	kerho Eija Kinnunen (parillisilla viikoilla)	Suomitupa
TORSTAI	kl 12:00	Tuppijaosto	Raimo Nyman	Suomitupa
	kl 14:30	Senioritanssi	Pentti Niemelä	Suomitupa
	kl 18:00	Voimistelu	Hannele Lemström	Suomitupa
PERJANTAI	kl 12:00	Eläkeläispäivä (joka kuukauden viimeinen perjantai, ei kesällä)		
			Teuvo Nevala	Suomitupa
SUNNUNTAI	kl 18:00	Tanhu	Aira Lillkull	Suomitupa

Allakka tulevaan, vuoden 2017 alku

Maaliskuu

4.3 Lauantaina klo 18.00 – 23.00	Karaoketanssit, Eija ja Reijo Kinnunen
7.3 Tiistaina klo 12.00 Ruokailu ja	Luento: Ikääntyvien psykosomaattinen kehitys
	Mielisairaanhoitaja Soili Raja-aho luennoi kuinka me, iän mukana, muutamme mielellisesti ja kuinka se myös vaikuttaa ihmisten kanssakäymiseen...ym.
11.3 Lauantaina klo 12.00 Ruokailu ja	klo 13.00 Kevätkokous / Jäsenkokous
14.3 Tiistaina klo 12.00 Ruokailu ja	Karaoke-yhteislaulu, Reijo Kinnunen
18.3 Lauantaina klo 14.00 – 18.00	Iltapäivätanssit, Pentti ja Pekka
21.3 Tiistaina klo 12.00 Ruokailu ja	Bingo, Teuvo Nevala
31.3 Perjantaina klo 12.00	Eläkeläispäivä

Huhtikuu

1.4 Lauantaina klo 18.00 – 23.00	Karaoketanssit, Eija ja Reijo Kinnunen
8.4 Lauantaina klo 10.00 – 14.00	Pääsiäismyyjäiset
13.4 Torstaina klo 18.00 – 22.00	Karaoketanssit, Eija ja Reijo Kinnunen
22.4 Lauantaina klo 18.00	Valtakunnallinen karaokelaulun harrastajien ja avoimensarjan alkukilpailut ja tanssit, Lauri Kuusinen. Yhdyshenkilö Eija
28.4 Perjantaina klo 12.00	Eläkeläispäivä
29.4 Lauantaina klo 19.00 – 23.00	Tanssit, Aila Mattila

Toukokuu

6.5 Lauantaina klo 18.00 – 23.00	Karaoketanssit, Eija ja Reijo Kinnunen
14.5 Sunnuntaina klo 13.00	Äitienpäivä yhteistyössä suomalaisen seurakuntatyön kanssa
20.5 Lauantaina klo 19.00 – 23.00	Suomipäivät , Tanssit, Lenita ja Reijo Harjula + Jari Salminen
21.5 Sunnuntaina klo 13.00	Suomipäivien pääjuhla
27.5 Lauantaina klo 18.00 – 23.00	Karaoketanssit, Eija ja Reijo Kinnunen

Kaikki tapahtumat Suomituvalla

Tiistai Bingo	Lasten lauluryhmä
Tiistain ruokailu ja yhdessäolo on jo saanut alkua. Tammikuulla saimme ensimmäistä bingon ihmemaailmaan, kun konttorissa oleva Bingohyrrä toimitettiin 20 vuoden jälkeen uuteen aikaan. Teuvo ja Aila opettivat meidät merkkamaan numeroita ja huutamaan BINGO.	Toivomuksia on tullut lasten lauluryhmän aloittamisesta. Hanke on nyt siinä vaiheessa, että kiinnostuksensa mukanaoloon voi ilmoittaa Riitalle. Paljon lapsia ja monta ohjaajaa takaavat miellyttävä lauluhetki yhdessä.

Katajainen kansa esittelyssä

Raili ja Tauno Alari olivat haastatteluni kohteena helmikuun ensimmäisenä perjantaina Suomituvalla. Saavuin sinne puolilta päivin ja tapasin pariskunnan keittiön uuneja hankaamasta. Tauno puhdisti ritiloita ja Raili oli puoliksi uunissa kiillottamassa sitä sisäpuolelta. Mutta niinhän se on, että kaikkien jäsenten täytyy yhdessä pitää seuraa pystyssä omalla työpanoksellaan.

Raili syntyi Harlussa 22. elokuuta 1934. Viisivuotiaana tuli lähtö evakkoon ja välirauhan aikaan muutto Kurkijoelle, missä Raili ehti käydä kolme luokkaa koulua ennen seuraavaa evakkoreissua. Tyttö, joka oli nyt kymmenvuotias, odotti hevoskyytiä junalle mummonsä kanssa, maaten ojanpohjalla, kun pommikoneet hyrräsivät pään päällä. Aamupäivällä, ennen lähtöä, Raili ehti oppia uimaankin, kun Kurkijoessa räpiköidessään huomasi, että jalat eivät yllä pohjaan.

Tyttövuodet kuluivat paljolti mummon ja enojen seurassa. Koulun jälkeen Raili muutti Harjavallasta Siikaisiin. Siellä hän tapasi Taunon ja yhdessä he muuttivat Vahdon (Turku) kautta Ruotsiin, jonne saapuivat 1969.

Tauno ja Raili 2017

Raili, Rebekka Borg (Liisin tyttö), Leena ja Liisi Helsingin matkalla 2014

Raili postineitinä

Siikaisissa Raili aloitti postineitinä ja yleni postinhoitajaksi, koska hänellä oli yhteiskoulun päästötodistus osoituksena ahkeruudesta oppia uutta.

Tauno, joka on Siikaisista kotoisin, ihastui postinhoitajaan ja seurauksena on pitkä yhteiselämä. Liisi syntyi 50-luvun puolivälissä, Pekka kolme vuotta myöhemmin ja Leena 60-luvulla. Lapsenlapsia on kertynyt tusina ja heilläkin jo viisi jälkeläistä.

Tauno syntyi Siikaisilla 24. kesäkuuta 1937. Sota heitteli myös Taunoa paikasta toiseen. Armeijan ikäisenä hän teki kaksi eri reissua Kyprokselle rauhanturvajoukoissa.

Siikaisilla perhe asui 10 vuotta. Silloin Siikaisilla asui 5000 henkeä. Tänäpä asukkaita on enää 1300.

Vuoden 1969 alussa Tauno lähti Västeråsiin siskonsä luo. Hän sai heti töitä Asealta raakaraudan katkojana. Kesäkuulla koko perhe muutti Västeråsiin ja asettui asumaan juuri valmistuneeseen vuokrataloon Bjurhovdassa. 4 huonetta ja keittiö, vuokra 360kr kuussa.

Raili suoritti 3-vuotisen lukiotutkinnon ja alkoi työt sairaskassassa 1973. Siellä hän laittoi ilmoituksia tietokoneelle ja opetti läänin toisia kassoja. Vuodesta 1976 Raili toimi kirjanpitäjänä Asea Atomilla aina eläkkeelle asti 1998.

Tauno kokeili vielä 80-luvun alussa työntekoa Suomessa, mutta Västeråsissa hän teki viimeiset 10 vuotta töitä Arne Lundbergin tehtaalla, ennen eläkkeelle siirtymistä niskan kulumien takia.

Vuodesta 1979 vuoteen 2000 perhe asui suuressa talossa Irstassa. Kun Tauno ja Raili jäivät kahdestaan, he ostivat huoneiston Västeråsın keskustasta. Myös matkustamiseen on jäänyt aikaa. Kebnekaise, Dominikaani, Levi, Espanja, Thaimaa, Marocko ja Siikainen ovat muutamia muistiin jääneitä matkoja.

Vapaa-aika kuluu yhdistystoimissa. Raili on ollut tilintarkastaja ja kassanhoitaja ainakin kahdeksassa seurassa ja on vieläkin monessa. Katajaissa hän on tilintarkastaja, sihteeri Näppärissä ja touhukas emäntä joka lähtöön.

Tauno on mukana Katajaisten mieskuorossa ja senioritanssissa, sekä touhuu keittiössä Railin kaverina.

Kumpikin harrastaa tanssia ja paljon muutakin, mutta tämä on sivun viimeinen rivi, joten Lycka till!